

۱۳۰ ساعت اضافه کار اجباری؛ معادل قیمت ۴ کیلو گوشت

پرستاران ایرانی، مهاجرت نه، فرار می کنند

نرسین هزاره مقدم

«۱۳۰ ساعت اضافه کاری برابر با یک میلیون و ۹۰۰ هزار تومان» شده است. وقتی یک پرستار فیش حقوقی خود را می فرستد، از ناچیز بودن رقم اضافه کاری متعجب می شوم. طبق این فیش، کمتر از دو میلیون تومان به حساب یک پرستار باسابقه به عنوان حق الزحمه ۱۳۰ ساعت اضافه کاری واریز شده که ساعات آن تقریباً برابر با یک شیفت کامل کار ماهانه است. ضمن اینکه این رقم بسیار ناچیز، با چند ماه تاخیر پرداخت شده است.

پرستاری که فیش حقوقی خود را می فرستد از این حق الزحمه ناآشنا به عنوان «مزد بیگاری» یاد می کند: «بعد از پایان شیفت اصلی که خود به تنهایی طولانی است و جان انسان را تحلیل می برد، باز مجبوریم ساعات طولانی اضافه کار داشته باشیم. در ساعات اضافه کار، همان فعالیت های جان فرسای شیفت اصلی را با همان کیفیت انجام می دهیم اما پولی که بابت آن می گیریم از یک چهارم حق الزحمه ساعتی شیفت اصلی کار کم تر است.»

این پرستار «اضافه کار اجباری کادر درمان و پرسنل بیمارستانی» را یکی از رفتارهای غیرقانونی مدیران دانشگاه های علوم پزشکی کشور می داند؛ رفتاری که خلاف تمام قوانین و مقررات داخلی و بین المللی است و با هیچ معیاری همخوانی ندارد. «اگر به کار ما نیاز دارند و نیرو کم دارند، باید برای ساعات اضافه کار که از قضا اجباری هم هست، بیشتر از ساعات عادی کار به ما بپردازند. نمی شود هم کار ما را بخواهند هم از ما خلاف قانون بیگاری بکشند». این پرستار با گفتن این جمله از بی ارزش بودن کار پرستاران برای

سیستمی که بیشترین بار را بر دوش همین گروه زحمتکش می اندازد، انتقاد می کند.

کار سخت برای ساعتی ۱۶ هزار تومان

مقاله نامه شماره ۱۰۰ سازمان بین المللی کار بر لزوم پرداخت مزد برابر برای کار برابر تاکید دارد اما این الزام در مورد پرستاران و کادر درمانی کشور رعایت نمی شود. در عین حال، بسیاری از قوانین داخلی حوزه پرستاری از جمله تعرفه گذاری، فوق العاده خاص و... نیز بر زمین مانده و راهی برای اجرای صحیح آنها نیست.

مدت هاست که انتقاد به اضافه کار تقریباً رایگان یا مزد بردگی که اجباری هم هست، یکی از اصلی ترین مطالبات کادر درمان کشور است. اجرت اضافه کار پرستاران، ساعتی حدود ۱۶ تا ۲۰ هزار تومان است. «محمدی» یک پرستار تهرانی می گوید: «اضافه کار در ساعات

شریفی مقدم: در دینجاست که بسیاری از پرستاران با سابقه ۱۰ یا ۱۵ ساله در سال های که در اوج توانایی هستند، می روند و در دناک تر این است که پرستاران با سابقه مابه هر کشوری که فکرش را نکنید، مهاجرت می کنند

۲۵ ساعت کار جان فرسا معادل قیمت یک کیلو گوشت

کادر درمان کشور در هفته ها و ماه های اخیر بارها به ناآشنا بودن شرایط شغلی خود متعرض شده اند اما گوش شنوایی در کار نیست. یکی از اصلی ترین محورهای این اعتراضات تقریباً سراسری، همین اضافه کار اجباری با اجرت بیگاری بوده است. مرداد ماه امسال در گزارشی نوشتیم: «اگر بخواهیم قیمت گوشت را با نرخ اضافه کار پرستاران کشور مقایسه کنیم، به نتایج ۱۶ هزار تومان، قیمت یک کیلو گوشت برابر با ۲۵ ساعت اضافه کار پرستاری است یعنی یک پرستار باید ۳۵ ساعت اضافه کار بتواند یک کیلو گوشت بخرد».

البته هنوز این معادله ناآشنا به قدرت کامل برقرار است و مولفه های زندگی پرستاران کشور را تحت تاثیر قرار می دهد. در روزهای میانه آذر ماه،

قیمت هر کیلو گوشت قرمز در بازار کشور چیزی حدود ۵۰۰ هزار تومان و در مواردی حتی بیشتر هم شده؛ مثلاً نرخ هر کیلو سردست گوسفندی ممتاز در روزهای ابتدای آذر، ۵۷۹ هزار تومان بوده است. بنابراین پرستاری که برای ۱۳۰ ساعت اضافه کاری آن هم اجباری نه دلخواه، فقط یک میلیون و ۹۰۰ هزار تومان می گیرد، با این پول که بعد از چند ماه انتظار به دستش می رسد، ۴ کیلو گوشت قرمز هم نمی تواند بخرد!

به عبارتی پول اضافه کار ماهانه پرستاران کمتر از قیمت ۴ کیلو گوشت قرمز است و دقیقاً به همین دلایل است که هفتم آذر، پرستاران پیش بیمارستانی مشهد دست به انصراف دسته جمعی از اضافه کار اجباری زدند. آنها در اقدامی مشترک در انتقاد به مبلغ بسیار ناچیز هر ساعت اضافه کار پرستاران و با در دست داشتن نامه هایی، از انجام شیفت های اضافه کار اجباری انصراف دادند.

بعد از این اعتراض جمعی که از سوی مقامات استانی بی پاسخ ماند، پرستاران پیش بیمارستانی تصمیم به ثبت شکایت در دیوان عدالت گرفتند و تصمیم دیگر اینکه، نامانی که حق و حقوقشان اعاده نشده، دیگر تن به اضافه کار اجباری نخواهند داد.

پرستاران به دنبال رای دیوان عدالت

روزهای بعد، یکی از این پرستاران با بیان اینکه باید حق و حقوق قانونی ما به رسمیت شناخته نشود و این بیگاری اجباری خلاف تمام قوانین و مقررات است، گفت: قصد داریم از اضافه کار اجباری انصراف دهیم. وقتی ۴۰ یا ۵۰ پرستار این کار را بکنند، آن زمان می توانیم در ماه های آینده از دیوان عدالت، حکم وحدت رویه بگیریم؛ حکمی در آن رعایت ارج و قرب پرستاران الزامی باشد.

او اضافه می کند: می گویم اگر حق الزحمه واقعی دادید، اگر غذای خوب و شرایط مناسب بر ایمان فراهم

انتقاد به اضافه کار تقریباً رایگان با مزد بردگی که اجباری هم هست، یکی از اصلی ترین مطالبات کادر درمان کشور است. اجرت اضافه کار پرستاران، ساعتی حدود ۱۶ تا ۲۰ هزار تومان است

کردید، اضافه کار می آیم و گرنه بروید. نیرو بگیرید و کمبودها را جبران کنید. قرار نیست من پرستار ساعت ۷ شب، خسته و کوفته یک شیفت اضافه دیگر در شرایط نامناسب و سخت کار کنم، آن وقت بعد از چند ماه، یک پول غیرواقعی که شبیه پول خرد است به حسابم واریز کنید...

پرستاران پیش بیمارستانی مشهد به دنبال گرفتن رای از دیوان عدالت هستند. واضح است که باید این شرایط به نفع پرستاران زحمتکش کشور تغییر کند. پرستاری که در شیفت اضافه در یک ماه به اندازه یک نرو می کامل کار می کند، پولی بابت این ساعات های خستگی مضاعف می گیرد که با آن نمی تواند ۴ کیلو گوشت قرمز بخرد و این کمال بی عدالتی است!

در آخر به صحبت های «محمد شریفی مقدم» دبیر کل خانه پرستار برمی گردیم: «اضافه کار اجباری و با حق الزحمه بسیار ناچیز، فقط یکی از بی عدالتی های کادر درمان کشور است. مدت هاست که شاهد موج سنگین مهاجرت پرستاران هستیم. سالی به طور متوسط ۳ هزار پرستار از کشور می روند. در اینجاست که بسیاری از اینها پرستاران با سابقه ۱۰ یا ۱۵ ساله و در سال های اوج توانایی هستند ولی می روند و در دناک تر این است که پرستاران با سابقه ما به هر کشوری که فکرش را نکنید، مهاجرت می کنند از کشورهای حاشیه خلیج فارس گرفته تا اروپا و استرالیا چون همه جادستمزدها خیلی بیشتر از اینجاست».

و غیر دولتی راندا دیده گرفتیم لازم است که این نقش ضعیف شده تقویت و از نقش آفرینی دولت کاسته شود. اگر شرکای اجتماعی در تامین اجتماعی نقششان بیشتر شود می توانند به صندوق کمک کنند و این مسائل جزو اصلاحات ساختاری است که باید صورت گیرد. اعتقاد من این است که باید در قانون پیش بینی شود که کمترین مداخله دولتی در صندوق های بیمه ای را داشته باشیم. این کار شناس اقتصادی بابیان اینکه افزایش سن بازنشستگی و اصلاحات پارامتریک بدون حضور شکل های کارگری و کارفرمایی صورت گرفت، افزود: این مسأله می تواند توافق قانونی را برای اجرا ضعیف کند. اگر کارگران بیمه شدگان و نمایندگان آنها در دولت و مجلس حتما مورد مشورت قرار می گرفتند شاهد اعتراضات و انتقادات گسترده ناشی از عدم توجه به منافع آنها نبودیم. شافلین و بیمه شدگان احساس می کنند دچار یک رفتار ناآشنا شده اند و حق آنها ضایع شده است.

حاج اسماعیلی اظهار کرد: مصوبه باید مورد بازنگری و کارشناسی دقیق تری قرار بگیرد. ابهامات افزایش سن در مصوبه نیز قابل تامل است. وی کاهش انگیزه برای پرداخت حق بیمه از جمله پیامدهای افزایش سن بازنشستگی عنوان کرد و گفت: با این مصوبه انگیزه استفاده از خدمات بیمه ای در کشور تحت تاثیر قرار خواهد گرفت زیرا افراد وقتی احساس کنند امیدی به استفاده از خدمات نیست کمتر رغبت می کنند بیمه بپردازند و لذا وقتی دور نمای چنین طرحی مشخص نباشد افراد را از بیمه پردازی منصرف می کند و احتمال کاهش ورودی ها به تامین اجتماعی را قوت می بخشد بنابراین این معتقدم باید سه عواقب و پیامدهای اجرای چنین مصوبه ای ببیند بشیم. اگر ورودی صندوق ها کاهش یابد می تواند ضربات سنگین تری بر پیکره صندوق ها وارد کند.

بازنشستگان مجلس گام بلندی در برنامه هفتم توسعه برداشت تا امیدی برای بازنشستگان باشد. مجلس به عنوان سیاست گذار و قانون گذار در فکر آینده بازنشستگان است. قطعاً نسل آینده اگر ببیند که سیاست گذاران امروزی کم کاری داشته اند، ما را واخواه خواهند کرد پس از امروز در اندیشه فرای آینده باشیم.

افزایش سن بازنشستگی، تمایل به بیمه پردازی را کاهش می دهد

وی ادامه داد: تعهداتی که بر صندوق های بازنشستگی تحمیل می شود نیز مسأله ساز است. گروه های جمعیتی مختلفی اعم از رانندگان، قالیبافان، کارگران ساختمانی، رانندگان تاکسی و سایر مشاغل خاص تعریف می کنند ولی این تعهدات بدون محاسبات بیمه ای و نظرات خود صندوق ها و رعایت مسائل اعتباری و منابع آنها، به صندوق حاضر وارد کرده و باعث شده هزینه های آنها بالا برود بدون آنکه مصلحت های فنی و تخصصی و اعتباری که برای استمرار خدمات در صندوق های بازنشستگی نیاز است، مدنظر قرار گیرد.

وی احیای شورای عالی تامین اجتماعی را خواستار شد و گفت: از آنجا که نظارت ها و مدیریت ها در حوزه صندوق تامین اجتماعی ضعیف است و هیأت انارها به جای شورای عالی مستقر کرده ایم و نقش تشکل های کارگری و کارفرمایی و نهادهای مدنی

محاسبات فنی و تخصصی اداره شوند تا مشکلاتشان رفع شود. حاج اسماعیلی گفت: اولین چیزی که صندوق های بازنشستگی نیاز دارند مدیریت هزینه است که مقدمه کار است زیرا ساختار اداری آنها بزرگ و هزینه بر است و کارمندان بسیار زیادی دارند. خیلی از اقداماتشان هنوز به صورت سنتی انجام می شود مثل صدور دفترچه ها تا ارتباطاتشان با بیمه شدگان و خدماتی که ارائه می دهند و وصول مطالبات در صورتی که حتماً باید از فناوری های جدید در صندوق ها استفاده کنیم تا هزینه ها کاهش یابد.

این کارشناس حوزه کار، موضوع بعدی در صندوق ها را اصلاحات ساختاری دانست و اظهار کرد: باید به سراغ اصلاحات ساختاری می رفتیم. بعد به اصلاحات پارامتریک برودمی کردیم. اول اینکه مدیریت در سازمان های بیمه ای تخصصی شود. تمام مسئولاتی که برای سازمان های بازنشستگی کشوری و لشگری و حتی تامین اجتماعی انتخاب می شوند با تغییر دولت ها تغییر می کنند در صورتی که مدیران صندوق ها باید فنی و تخصصی باشند و نگاه بیمه ای داشته باشند تا به راحتی تغییر نکنند. حاج اسماعیلی بدهی های دولت ها به صندوق های بازنشستگی را مسأله دیگر عنوان کرد و گفت: سال های سال است با معضل بدهی صندوق ها مواجه هستیم و در عین حال تورم باعث می شود که شرایط بدتر شود لذا باید یک توافق ملی میان دولت و مجلس و حاکمیت صورت گیرد تا بدهی صندوق ها تسویه شود.

یک کارشناس حوزه کار بابیان اینکه در جریان تصویب افزایش سن بازنشستگی، به جای اصلاحات ساختاری و پرداختن به مقدمه کار یک باره جهش کرده و به سراغ اصلاحات پارامتریک و گام آخر رفته ایم، گفت: باید عواقب و پیامدهای این تصمیم از قبیل کاهش انگیزه بیمه پردازی به صندوق ها را مدنظر قرار دهیم. حمید حاج اسماعیلی در گفت و گو با ایسنا گفت: باید برای جبران مشکلاتی که در صندوق های بازنشستگی وجود دارد و در عین حال ناترازی صندوق ها که سال هاست گریبانگیر آنها شده چاره جویی کرد اما واقعیت این است که در روش ها برای انجام اقدامات و اصلاحات، اختلاف نظرهای جدی وجود دارد. معتقدم باید یک فرآیند اصلاحی برای رفع مشکلات صندوق های بازنشستگی پیگیری کنیم و این اصلاحات با به صورت جامع و هماهنگ انجام شود یا به شکل پله پله صورت گیرد.

وی ادامه داد: افزایش سن بازنشستگی به گام آخر رفته؛ یعنی قبل از اینکه گام یک و دو را انجام بدهیم که مقدمه ای بر اصلاح پارامتریک است بلافاصله جهش کرده ایم و به گام آخر تغییرات سن و سابقه رفته ایم در حالی که این مسأله موجب اعتراض بیمه شدگان می شود و در تقویت صندوق ها، پایدار نیست. این کارشناس حوزه کار متذکر شد: در حال حاضر سه صندوق بازنشستگی کشوری، لشگری و تامین اجتماعی داریم که هر سه آنها دغدغه منابع را دارند. صندوق های دولتی که منابع آنها را دولت تامین می کند وضعیتشان خوب نیست و باید براساس

گفت و گو

یک کارشناس حوزه کار:

قرارداد جدید بیمه تکمیلی بازنشستگان تامین اجتماعی منعقد شد
قرارداد جدید بیمه تکمیلی بازنشستگان تامین اجتماعی امسال نیز با بیمه آتیه سازان حافظ با پرداخت سرانه ماهانه ۲۱۰ هزار تومان منعقد و بیمه تکمیلی این بازنشستگان از اول آذر ماه آغاز شده است. به گزارش ایسنا، «نمازی» مدیر عامل آتیه سازان حافظ اظهار کرد: توافقات نهایی در سسی ام آبان صورت گرفت و به امضای طرفین رسید که براساس آن قرارداد سال ۱۴۰۲-۱۴۰۳ با قیمت ۲۱۰ هزار تومان برای هر نفر به صورت ماهانه تعیین شد. وی ادامه داد: بسته تعهدی در قرارداد جدید برای جراحی های سنگین از ۷۵ به ۸۵ میلیون تومان و همچنین افزایش سقف خدمات از مایشگاهی تا توجه به اهمیت این امر در پیشگیری از بیماری ها و مراجعات زیاد مردم از یک میلیون و ۷۵۰ هزار تومان به ۲ میلیون و ۲۵۰ هزار تومان افزایش یافت.

کارگران شهرداری خاش: مسئولان پیگیر حقوق عقب افتاده ما باشند

کارگران شهرداری خاش با سه تا پنج ماه حقوق معوقه، شرایط معیشتی نامناسبی دارند. کارگران این شهرداری خواستار رسیدگی مسئولان استانی به وضعیت پرداخت مطالبات عقب افتاده خود شدند. یکی از این کارگران در گفت و گو با ایسنا، با انتقاد از بی توجهی مسئولان استانی گفت: از مسئولان استانی و شهرداری می خواهیم با ورود به شهرداری این شهر به روند پرداخت حقوق کارگران شاغل در آن رسیدگی کنند. وی ادامه داد: در حال حاضر کارگران قراردادی سه ماه و کارگران شرکتی تا ۵ ماه حقوق دریافت نکرده اند. آخرین حقوقی که در یافت کردیم مربوط به مرداد ماه است که حدوداً سه و نیم ماه پیش واریز شده و از آن موقع هیچ دریافتی نداشته ایم. او گفت: شرایط زندگی کارگران شهرداری خاش به دلیل عدم پرداخت حقوق خوب نیست و جا دارد مسئولان استانی از جمله استانداری، فرمانداری و اداره کار، نمایندگان و بازرسان خود را وانه شهرداری خاش کنند.

بالتکلیفی دوساله کارگران برای دریافت حقوق معوقه

حدود ۸۰ کارگر شاغل در شهرداری رودبار استان گیلان بعد از گذشت دو سال، هنوز موفق به وصول چهار ماه از مطالبات قدیمی خود نشده اند. یکی از این کارگران به ایسنا گفت: در حال حاضر حقوق جاری خود را بدون اضافه کاری دریافت می کنیم و جدا از اضافه کاری ها، بعد از گذشت دو سال، چهار ماه حقوق مربوط به سال ۱۴۰۰ همراه با اضافه کاری های کارگران در زمان مسئولیت شهرداری سابق پرداخت نشده و شهردار فعلی نیز مسئولیت پرداخت آن را بر عهده نمی گیرد. وی با بیان اینکه مانده مرخصی، پول مرخصی و دو ماه حق بیمه (شهریور و مهر) کارگران پرداخت نشده در نتیجه برخی کارگران برای درمان در بیمارستان های تامین اجتماعی با مشکل روبه رو شده اند، تنها راه نجات کارگران بیمه ناری را تبدیل وضعیت و حذف شرکت های بیمه ای است، افزود: از شهردار رودبار در مقام کارفرمای اصلی می خواهیم چاره ای برای پرداخت مطالبات قدیمی کارگران بکنند. وضعیت معیشتی کارگران خوب نیست و روزگار سختی را می گذرانند.

افزایش ۳۰ درصدی دستمزد هم پاسحکوی معیشت نیست

رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگری کشور گفت: حتی افزایش ۳۰ درصدی دستمزد باز هم از نرخ تورم پایین تر است و جوایگوی هزینه مردم نیست. به گزارش تسنیم، سمیه گلپور گفت: دستمزد کارگران به قدری پایین است که کفاف زندگی را نمی دهد و آنها برای تأمین هزینه های خود مجبور به شغل دوم و سوم هستند. بازنشستگان اوضاع بدتری دارند چون هزینه های درمان حتی بیشتر از حقوق آنهاست. اکثر بازنشستگان با وجود اینکه سن آنها بالاست اما به سمت مشاغل مثل رانندگی یا تاکسی و رانندگی با تاکسی های اینترنتی رجوع کرده اند. وی با انتقاد از اظهارات رئیس سازمان بودجه مبنی بر اینکه «اگر می خواستیم گشاده دستی کنیم باید نرخ حقوق و دستمزد را ۲۵ تا ۳۰ درصد افزایش می دادیم اما دولت به دنبال محبوبیت کذب نیست»، گفت: طبق قانون کار دستمزد باید مطابق نرخ تورم و هزینه های سبد معیشت تعیین شود. این حق و خواسته قانونی کارگران است پس چرا رئیس سازمان برنامه و بودجه با وجود آگاهی از میزان نرخ تورم واقعی در جامعه که بیش از ۴۰ درصد است، افزایش ۲۵ تا ۳۰ درصدی را که باز هم پایین تر از نرخ تورم است، گشاده دستی می داند؟ گلپور بابیان اینکه در حال حاضر مهم ترین و اصلی ترین دغدغه مردم در معیشت است، گفت: هزینه های اجاره بها و خوراک به قدری زیاد است که کارگران پس آنها بر نمی آید. حقوق فعلی تنها ۳۰ درصد هزینه ها را پوشش می دهد و گرانی مسکن بخش زیادی از کارگران را حاشیه نشین کرده است. وی با تاکید بر اینکه تا زمانی که تورم کنترل نشود، قدرت خرید کارگران افزایش نمی یابد، افزود: به دلیل پایین بودن حداقل دستمزد، با وجود تیزی که واحدهای صنعتی به نیروی کار دارند، کارگران سسر کار نمی روند و به سمت مشاغل کاذب می روند تا بتوانند از پس هزینه های زندگی بمانند، به عبارتی کارگر دچار پدیده بیکاری ارادی می شود.

گفت و گو

عضو فراکسیون کارگری مجلس:

تمام بازنشستگان مشمول افزایش حقوق می شوند

عضو فراکسیون کارگری مجلس با اشاره به ناترازی صندوق های بازنشستگی گفت: بند ۱۲ الحاقی ماده ۲۹ قانون برنامه هفتم با عنوان متناسب سازی حقوق بازنشستگان تا سقف ۹۰ درصد حقوق شاغلان هم تراز به تصویب رسید.

فاطمه محمدبیکگی در گفت و گو با خبرگزاری خانه ملت گفت: براساس این بند الحاقی دولت مکلف است طی ۳ سال در ابتدای برنامه هفتم این موضوع را اجرایی کند، به گونه ای که در سه سال نسبت مستمری بازنشستگی به اولین حقوق و دستمزد سال برقراری به عنوان حقوق مستمری بگیران پرداخت شود.

معیشت ناخوش کارگران و در سایه تورم بالا باورشکستگی صندوق های بازنشستگی هم روبه رو هستیم که یکی از چالش های اصلی است. بدهی دولت به تامین اجتماعی و همچنین تامین اجتماعی به بیمارستان ها و مراکز دیگر از مسائل و مشکلات صندوق ها محسوب می شوند، که همگی طی یک بسته سیاستی در حال رفع و رجوع هستند.

وی با بیان اینکه در دولت سیزدهم و مجلس یازدهم با پیگیری های صورت گرفته بخشی از بدهی دولت به تامین اجتماعی پرداخت شده، یادآور شد: در کنار پرداخت بخشی از بدهی دولت به تامین اجتماعی بخشی از بدهی تامین اجتماعی به بانک رفاه هم پرداخت شده است.

محمدبیکگی با تاکید بر اینکه با سیاست های صورت گرفته در صدر رفع بخشی از مشکلات صندوق های بازنشستگی است، خاطر نشان کرد: در مورد افزایش و متناسب سازی حقوق

عضو فراکسیون کارگری مجلس اظهار داشت: در کنار